

Nr 94.

Av herr **Larsson, Sam, m. fl.**, om införande av s. k. sommartid.

Den 12 maj 1916 utfärdade Kungl. Maj:t en kungörelse angående tillfällig förändring i gällande tidsberäkning. I denna kungörelse stadgades att från och med den 15 maj till och med den 30 september 1916 skulle kungörelsen den 16 juni 1899 angående antagande av ny, för alla orter inom riket gemensam tidsberäkning ej äga tillämpning. I stället skulle tiden i såväl rättsligt som borgerligt hänseende för alla orter inom riket beräknas lika med medelsoltiden för den längdgrad, som i tid räknat är belägen på två timmars östligt avstånd från längdgraden för det engelska centralobservatoriet i Greenwich, eller 47 minuters och 46 sekunders östligt avstånd från längdgraden för Stockholms observatorium.

Den 15 maj 1916 skulle anses börja en timme tidigare än enligt dåvarande tidsberäkning, och den 30 september 1916 skulle anses sluta en timme senare än enligt den i kungörelsen föreskrivna tidsberäkningen.

Genom denna kungörelse infördes för år 1916 s. k. sommartid. Vid 1917 års riksdag väcktes motioner om skrivelser till Kungl. Maj:t med anhållan, att sommartid ej skulle föreskrivas. Dessa motioner biföllos av riksdagen, som avlät skrivelse till Konungen i nyss angivna syfte. Någon s. k. sommartid har icke efter år 1916 förekommit i vårt land.

De ytterligt svåra förhållanden, som nu på grund av kriget i Europa och den avbrutna eller försämrade samfärdseln med andra länder göra vår bränsleförsörjning bekymmersam och vår ekonomi ansträngd, synas oss starkt tala för att frågan om införande av s. k. sommartid åter upptages till allvarlig prövning.

Det torde icke kunna bestridas, att ett framflyttande av tidsberäkningen en timme per dygn fem à sex månader av året skulle på ett mycket väsentligt sätt minska behovet av lyse och därmed kolåtgången. Ur ekonomisk synpunkt är därför en sådan åtgärd synnerligen väl motiverad. Såsom en viktig följd av den s. k. sommartidens införande betrakta vi även den omständigheten, att därigenom en större del av det dagliga arbetet komme att utföras i naturlig belysning med de fördelar för hälsa och välbefinnande, som därmed följa.

Vi bortse icke från att man från jordbrukarhåll helt säkert kommer att anföra betänkligheter mot sommartidens införande, och vi betvivla icke, att dessa betänkligheter ha fog för sig. Men vi hålla å andra sidan för säkert, att vårt lands jordbrukare lojalt skola finna sig i de besvärligheter, som sommartiden kan medföra, om de få klart för sig, att starka ekonomiska skäl tala för att åtgärden vidtages.

Med stöd av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa,
att Kungl. Maj:t täcktes utfärda kungörelse om införande av
s. k. sommartid från den tidpunkt, Kungl. Maj:t prövar lämplig.

Stockholm den 23 januari 1940.

Sam Larsson.

John Björck.

E. A. Lindblom.
